

16 Edr. Byg pr. E. Hartkorn; det er det, man har antaget i den Beregning, som er gjort af Præstekaldenes Indtægter paa visse Steder, hvilken Beregning er den, Regjeringen agter at betjene sig af; og lad os antage efter Regjeringens egen Beregning, at man kan ansætte en E. Byg til 3 Rbd., saa vil en Fæstegaard, som har f. Ex. 5 Edr. Hartkorn, efter den Beregning kunne give en Nettoindtægt af 240 Rbd. De ville altsaa see, at de Indtægter, som efter de af Regjeringen opstillede Beregninger her maae komme i Betragtning, ikke ere saa særdeles store, og her maa man da lægge Mærke til, at det er en anden Grundsaetning, som gaaer igjennem den tidligere Krigsskatlov, den Grundsaetning nemlig, at de, som have Lidet, ikke skulle deeltage i Udredelsen af disse extraordinaire Byrder, og at der skal være et fremadskridende Forhold i Skatten. Man kan tale om, om det er rigtigt eller urigtigt; jeg maae indrømme, at jeg finder, - at det fremadskridende Forhold i Krigsskatten er meget for stort, hvis der var Tale om sædvanlige Lieder. Grindrer man nu, at enhver Embedsmand, som har 600 Rbd., aldeles ikke bidrager Noget til Krigens Førelse, saa vil man maaskee finde, at Fæsteren ikke udreder for Lidet. Der er dernæst blevet bemærket, at Godseierne udrede meget for meget af Krigsbyrden; der er blevet anført i Motiverne, at de ere blevne satte saa høit, fordi man antog, at de havde tjent saa meget i de tidligere Aar, at de vel kunde bære denne Byrde; jeg skal nu, ogsaa her fremføre et Par Bemærkninger, om ikke for at forandre den Mening, som gjælder om dette Punkt, saa dog maaskee for at modificere den noget. Jeg vil bemærke, at Godseierne have en Begunstigelse derved, at de ikke svare Skat, af den Tiende, som de oppebære af deres egne Jorder; det er aabenbart, at al tiendefri Jord burde udrede en Skat, svarende til den Skat, der udredes af Tiende; som oppebæres af Tiendeieren; thi, naar vi her tale om, at det er Indtægten, som skal

bære Byrden, saa er det jo aabenbart, at den Eier, som ikke svarer Tiende, han oppebærer selv Tienden af sin egen Jord. Jeg skal dertil ogsaa bemærke, at det gjælder om Godseiere, hvad der gjælder om Apanager, hvad der gjælder om dem, som have meget store Gager og Pensioner, at Krigsskatten af dem skal udredes i et fremadskridende Forhold. Jeg antager derfor, at mange Godseiere, der ei have Prioriteter i deres Eiendomme, ikke have svaret for meget. Men jeg indrømmer, at der desuagtet er en heel Deel store Godseiere, som ere blevne overbeholdte, nemlig de, paa hvis Eiendomme der hviler store Prioriteter; thi de faae ikke af Prioritetshaverne Godtgjærelse. Jeg er derfor aldeles enig med Regjeringen deri, at dette Forhold burde forandres, men jeg kan desuagtet dog ikke saa aldeles, saaledes som Sagerne strax ved denne Sags Behandling stille sig for mig, være enig i den Bei, som Regjeringen har betraadt. Ministeriet har nemlig fordeelt de paa Godserne hvilende Byrder i et saadant Forhold, at Fæstebonden nu skal udrede det Halve, og Godseieren det Halve. Jeg troer, det skulde være gaaet en anden Bei, jeg maae nemlig bemærke, at jeg antager, at det er urigtigt, naar man lader Godseierne deeltage ligesvem i Krigsskattens Udredelse; naar man lader Godseierne deeltage ligesvem i den paa Fæstegaardene hvilende Krigsskatts Udredelse, saa bliver det for dem ikke en Indkomstskat, men det bliver en reen Formueskat. Hvis man derimod lader Fæsterne udrede Krigsskatten og giver dem Ret til at afforte en vis Dvotadeel af det, de svare Godseierne i Byrder, saa bliver Krigsskatten for Godseierne mere en Indkomstskat, idet den kommer til at hvile paa det, som Godseierne oppebære, af Fæsterne (Hør!).

Rettelser.

Nr. 88 Sp. 1389 L. 32 skaer: „erklære, at jeg er“ læs: „erklære, at, ligesom, jeg formener, at Godseierne bør have fuld Erstatning, saaledes er jeg“